

5) Да си не паметозлобствуватъ единъ-другъ.

6) Отъ се сърце да си прощаватъ единъ на другъ погрѣшки-тѣ.

7) Да иматъ незлобіе единъ къмъ другъ.

Защо то по туй могатъ да са покажатъ че сж роднина, и отличатъ отъ чюжды-тѣ.

г. Къмъ учители-тѣ.

Кое-то сми длѣжны къмъ родители тѣ си, туй сжщо то длѣженствувамы соразмѣрно и къмъ учители-тѣ си; защо то и тѣе са трудятъ да на' изучатъ на онуй ученіе, което на' прави достойны за име-то на человѣщина-та.

И тѣй трѣба да имамы къмъ тѣхъ истинна любовь, благоразуміе, послушаніе и истинна по-честь. Трѣба да са стараймы съсъ мируваніе то си и съсъ прилѣжаніе то си да имъ заплащамы трудове-тѣ, кои-то съ усердіе полагатъ за нашя-та полза.

д. Къмъ Благодѣтели-тѣ.

Тѣези кои то така или инакъ на' благодѣтел-ствуватъ, длѣжны сми къмъ тѣхъ да бждемъ вы-нжги благоразумны, да ги обичямы отъ душа за добро то произволеніе, кое то сж показали и по-казватъ къмъ насъ.

Макаръ че никоя заплата не е достойна да са сравни съсъ благодѣяніе то, но ный сми длѣ-жны не само да помнимъ благодѣянія-та на благо-дѣтели тѣ си, и да имъ бждемъ признателны, но еще и да са стараймы да намѣримъ врѣме да имъ